

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/214/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117233154
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117233154.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcu: J. Q., a. s., so sídlom XXX XX J., E. XXX/A, W.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom 821 01 Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: C. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX J., D. XXX/XX, o zaplatenie 1.000,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Csp/199/2017 zo dňa 22. 03. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, v ktorom okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.
- III. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 716,- € s príslušenstvom v súdom určenej lehote, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania (pred súdom prvej inštancie) voči žalovanému v rozsahu 43,20 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Súd považoval žalobu za sčasti dôvodnú, nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 04. 11. 2013 „Zmluvu o úvere Dostupná pôžička“, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. a tiež spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ. Právny predchodca žalobcu poukázal žalovanému dňa 04. 11. 2013 sumu 1.000,- € na v zmluve uvedený osobný účet žalovaného a súčasný žalobca je veriteľom žalovaného na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 06. 2017. Súd mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu v zmysle § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. a obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona. Vykonaným dokazovaním zistil, že písomná forma zmluvy v súdnej veci nebola dodržaná z dôvodu nestretnutia sa ponuky a akceptácie návrhu. Nebola preukázaná existencia dvoch platných vzájomne a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti obligatórnych náležitostí zmluvy. Úver preto súd považoval za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 04. 2014. Navyše súd pre úplnosť v dôvodoch rozsudku uviedol, že v zmluve nie sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN, hoci tieto majú byť uvedené priamo v zmluve (§ 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z.), v dôsledku čoho sa úver považuje taktiež za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. 04. 2014. Keďže súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, okresný súd skúmal, v akom rozsahu bol splatený. Podľa názoru okresného súdu bolo v konaní preukázané, že žalovaný čerpal sumu 1.000,- €, splatil celkom 284,- €, a

preto jeho dlh predstavuje 716,- €. Súd v súlade s § 566 ods. 2 OZ započítal úhrady žalovaného iba na istinu, vyhovel žalobe v časti o zaplatenie 716,- € vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a žalobu zamietol vo zvyšnej časti istiny nad 716,- € a v časti zmluvných úrokov. Nakoľko si žalobca uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania a zároveň nekapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 08. 06. 2017 do zaplatenia, pričom ani na výzvu súdu nedoplnil skutkové tvrdenia o špecifikácii kapitalizovaných úrokov (z akej sumy, v akej percentuálnej výške, za aké obdobie sú kapitalizované) bol priznaný zákonný úrok z omeškania 5,05 % ročne (sadzba k 20. 09. 2014) od 08. 06. 2017 do zaplatenia a vo zvyšnej časti príslušenstva (úrokov z omeškania) okresný súd žalobu taktiež zamietol.

2. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, teda podľa pomeru úspechu strán.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1 veta prvá, odsek 2, § 11 ods. 1, § 1 ods. 8 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, teda v znení do 30. 04. 2014, ďalej podľa ust. § 40 ods. 1, § 46 ods. 1, 2, § 44 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, § 565, § 566 ods. 2, § 517 ods. 2 OZ, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

4. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalobca, a to proti výroku rozsudku, ktorým okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v ust. § 365 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP. Nesúhlasil s právnym názorom okresného súdu, podľa ktorého predmetná úverová zmluva nebola uzavretá písomne. Poukázal na to, že žalovaný navštívil pobočku právneho predchodcu žalobcu, kde dňa 29. 10. 2013 požiadal o poskytnutie úveru vo výške 1.000,- € so splatnosťou 2 roky, spolu s pracovníkom banky vyplnil do bankového systému údaje, v ktorých žiadal Poštovú banku, a. s., aby mu poskytla úver v uvedenej výške, sám si zvolil dobu splácania 2 roky, čerpanie úveru prevodom na účet, pričom zároveň pracovníkovi banky uviedol aj číslo účtu, na ktorý žiada zaslanie finančných prostriedkov. Zároveň uviedol, že úver bude splácať prevodom z účtu, a to vždy k 10. dňu v mesiaci. Zároveň žalovaný požiadal aj o poistenie schopnosti splácať poskytnutý úver základným súborom poistenia a uviedol, že spĺňa podmienky pre vznik poistenia. Zdôraznil, že uvedenú žiadosť o úver podal žalovaný (v spolupráci s pracovníkom banky). Uzatváranie zmluvy o úvere je proces, v ktorom podáva klient banky návrh na uzavretie zmluvy, následne banka vyhodnotí, či návrh na uzavretie zmluvy o úvere prijme, alebo odmietne. Banka svoje rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí návrhu v zmysle obchodných podmienok pre úver oznámi, oznámenie vykoná najmä telefonicky na telefónnom čísle uvedenom v návrhu, ak klient banky nie je zastihnutý, tak mu bude doručené písomné oznámenie. Následne až po vyhodnotení návrhu (bonity) žalovaného banka návrh žalovaného prijala a telefonicky ho kontaktovala, že jeho návrh prijala a žalovaný môže dôjsť podpísať úverovú zmluvu. V deň podpisu úverovej zmluvy sa žalovaný dostavil na pobočku banky, kde mu pracovník banky predložil samotný návrh úverovej zmluvy, v ktorej boli vyplnené všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy a žalovaný predmetnú zmluvu podpísal, čím vyjadril súhlas s jej obsahom. Žalovaný aj banka podpísali zmluvu dňa 04. 11. 2013, kedy došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere, ďalej žalobca namietal záver okresného súdu, že v uvedenej zmluve chýbajú všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, žalobca tvrdil, že všetky údaje, ktoré boli potrebné pre výpočet RPMN podľa platnej legislatívy, boli v zmluve o úvere obsiahnuté. V tomto smere sa javí odôvodnenie súdu za nepreskúmateľné, nakoľko súd len stroho uvádza, že údaje v zmluve o úvere chýbajú, avšak bez bližšej špecifikácie. Rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne žalobe vyhovieť v celom rozsahu, k odvolaniu pripojil „Žiadosť o úver Dostupná pôžička“, podpísanú žalovaným a G. bankou, a. s. dňa 29. 10. 2013.

5. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku a v závislom výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z nasledovných dôvodov:

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, týkajúcimi sa právneho záveru okresného súdu v tom smere, že zmluva o úvere uzavretá medzi právnym

predchodcom žalobcu a medzi žalovaným v súdnej veci nebola uzavretá písomne, a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V napadnutom výroku preto odvolací súd považuje rozsudok okresného súdu za vecne správny, okresný súd rozhodol na základe zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

8. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).